

Posudek oponenta diplomové práce

Autor: Bc. Illia Meliashkevich

Název práce: „Etnografie několikadenního autobusového zájezdu: role tour leadera ve formování zkušenosti turistů“

Téma role turistických průvodců, a tedy i tour leaderů, jak je chápe ve své práci Illia Meliashkevich, je velmi aktuální, průvodci jsou chápáni ve sféře turismu – sféře fyzické mobility a virtuální imaginace - jako významní aktéři. Vliv tour leadera na formování zkušenosti turistů si autor stanovuje jako hlavní výzkumný problém.

Práce Illiy Meliashkeviche je členěna přehledně do tří částí – teoretické, metodologické a empirické. Teoretickou část, byť dosti obecnou, považuji za velmi zdařilou. Autor představuje vědění o turismu jako interdisciplinární projekt, přínosný je exkurz do pojetí turismu v ruskojazyčném prostředí. Illia Meliashkevich v teoretické části nastiňuje také téma post-turismu a koncepci třetího prostoru, pracuje s relevantní literaturou, předkládá velmi kvalitní shrnutí dosavadního bádání o turismu a nahlíží na turismus z několika argumentačních rovin. Je škoda, že autor v teoretické části vůbec nevěnuje pozornost tématu turistických průvodců, či tour leaderů, nelze se spokojit s pouhým tvrzením (str. 72), že jejich role je v literatuře o turismu téměř opomenuta (viz například Edward M. Bruner, Noel B. Salazar, Tim Wallace, atd.).

Použitá metodologie je adekvátní výzkumnému záměru a je v druhé části práce řádně diskutována. Vzhledem k limitům zvoleného tématu, jímž je etnografie jediného zájezdu, je ale ve výzkumném šetření posuzována role jediného tour leadera. Autor se sice zmiňuje o dalších pěti tour leaderech, se kterými ale vedl pouze neformální rozhovory v Praze a nemohl tak posoudit jejich roli ve formování zkušenosti turistů v rámci zúčastněného pozorování. Autor zároveň zmiňuje, že se v odvětví cestovního ruchu pohybuje téměř deset let, je tedy škoda, že se výzkumnému šetření nevěnoval dlouhodoběji. Předkládané výsledky výzkumného šetření spočívají především na strukturovaných rozhovorech s turisty a téma je tak uchopeno jen z pohledu turistů samotných.

První, teoretická část bohužel vůbec není provázána s druhou částí práce věnující se výzkumnému šetření. Za největší úskalí práce považuji to, že data získaná v terénu jsou předkládána bez jejich posuzování ve velmi popisném a místy až reportážním žánru a nejsou

dostatečně ukotvena do širšího teoretického kontextu. K roli tour leadera ve formování zkušenosti turistů (hlavní výzkumná otázka) se autor dostává až v samotném závěru (str. 72-77) a ani zde nepodrobuje získaná data analýze, výsledky pozorování jsou spíše tříděny a popisovány bez jejich interpretace, např. str. 76: „*Celou dobu zájezdu se vedoucí věnuje turistům, organizuje, kontroluje a doslova hlídá, aby všechno klaplo, tak jak má.*“ Z poslední části lze usuzovat, že výzkumné šetření a zpracování získaných dat podléhalo časové tísní.

Autor prokazuje výbornou znalost českého jazyka, nicméně je patrné, že práce neprošla jazykovou korekturou, nevykazuje dobrou stylistickou úroveň a obsahuje značné množství pravopisných chyb. Způsob citování vykazuje drobné inkonzistence (např. uvádění místa vydání v bibliografickém popisu).

Téma role tour leaderů je ale rozhodně nosné a vzhledem k autorově jazykovým kompetencím a profesní blízkosti ke sféře turismu z Běloruska do EU je škoda, že tyto své výhody zatím plně nevyužil. Považovala bych proto za přínosné, aby se autor tématu nadále věnoval.

Práci hodnotím jako dobrou.

V Praze dne 3. 9. 2014

Mgr. Adriana Kábová